

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL. M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobkyně: ■■■, a.s.
sídlem ■■■
zastoupena advokátem Mgr. Karlem Volfem
sídlem AK VOLF a partneři, Jindřicha Plachty 28, 150 00 Praha 5

žalovaný: Odvolací finanční ředitelství
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2015, č. j. 14853/15/5000-10610-711361

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 12. 5. 2015, č. j. 14853/15/5000-10610-711361, **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo změněno rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu ze dne 11. 2. 2015, č. j. 33415/15/4300-00805-800233. Tímto rozhodnutím specializovaný finanční úřad

uložil žalobkyni pokutu 160 000 Kč podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o loteriích“), za spáchání správního deliktu, jehož se žalobkyně měla dopustit dne 1. 8. 2014 okolo 18:50 hod. tím, že v provozně Herna bar Černý Orel, nám. 9. května 145, Moravský Beroun (dále jen „herna“) byla zjištěna přítomnost nezletilého F. M., nar. ..., tím i jeho účast na loteriích a jiných podobných hrách, když žalobkyně jako provozovatel neučinila taková opatření, aby se tato osoba nemohla hry zúčastnit, čímž došlo k porušení § 17 odst. 2 za užití § 1 odst. 8 zákona o loteriích. Současně byla žalobkyni uložena povinnost zaplatit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. K odvolání žalobkyně žalovaný změnil prvostupňové rozhodnutí co do výše pokuty, kterou snížil na 150 000 Kč, ve zbytku rozhodnutí potvrdil. Žalovaný vzal za prokázané, že zjištěnou pasivní účastí nezletilého F. M. na loteriích a jiných podobných hrách v herně bylo prokázáno, že žalobkyně neučinila taková opatření, aby se tato osoba nemohla hry účastnit. Žalovaný dovodil, že došlo k pasivní účasti mladistvé osoby na provozovaných hrách, a to prostřednictvím vizuálního kontaktu s technickými zařízeními provozovanými žalobkyní. Podle žalovaného provozovala žalobkyně hru v rozporu se zákonem o loteriích, konkrétně v rozporu s § 17 odst. 2 v návaznosti na § 1 odst. 8 zákona o loteriích. Žalovaný konstatoval, že povinnosti deklarované v citovaných ustanoveních jsou definovány jako povinnosti provozovatele, který je za tímto účelem oprávněn požadovat předložení průkazu totožnosti. Ani žalobkyní předložená rámcová smlouva o spolupráci s obsluhovatelem ■■■ neprokazuje dostatečnost opatření. Poškození zákonem chráněného zájmu nastalo v důsledku provozní činnosti žalobkyně, přičemž odpovědnost za správní delikt má objektivní charakter. V zákoně o loteriích není uveden výčet opatření, která musí žalobkyně zvolit či dodržet, závisí na tom, aby byla přijata opatření účinná, což se nestalo. S námitkami nepřiměřenosti uložené pokuty se žalovaný vypořádal tak, že zákon žádné liberační důvody neobsahuje. Konstatoval, že prvostupňový správní orgán podrobně odůvodnil výši pokuty, přihlédl k závažnosti a míře narušení společenského zájmu chráněného zákonem a vycházel z okolností, za jakých byl správní delikt spáchán. Odůvodnil, že došlo k naplnění materiální stránky správního deliktu. Podle žalovaného Specializovaný finanční úřad správně přihlédl k polehčujícím okolnostem, když nebylo prokázáno, že by se žalobkyně protiprávního jednání dopustila úmyslně, nebyla prokázána větší délka pasivní účasti nezletilého na hrách v herně, nebylo zjištěno, že se mladistvá osoba hry aktivně zúčastnila. Žalovaný dále uvedl, že bylo jako k polehčující okolnosti přihlédnuto také k věku nezletilého, který se blížil zletilosti. Důvodem pro snížení pokuty o 10 000 Kč byla skutečnost, že přihlédl-li Specializovaný finanční úřad jako k přitěžující okolnosti, pro kterou pokutu zvýšil o 10 000 Kč, že mladistvý byl v herně přítomen cca 10 krát, nebyla tato skutečnost v řízení dostatečně podložena.

II. Žaloba

3. Ve včasné žalobě žalobkyně nesouhlasila se závěrem žalovaného o spáchání správního deliktu. Namítala, že dostala své zákonné povinnosti ve smyslu § 1 odst. 8 zákona o loteriích a jako provozovatel učinila vyhovující opatření k zamezení účasti na hře osob mladších 18 let. Ta spočívala v tom, že žalobkyně uzavřela dne 29. 8. 2012 se ■■■ jako obsluhovatelem Rámcovou smlouvou o spolupráci č. ■■■, v jejímž č. IV bylo ujednáno, že obsluhovatel je povinen ve všech v příloze uvedených nebytových prostorách zajistit splnění povinnosti dle § 17 odst. 2, odst. 10 zákona o loteriích, tj. zamezit možnosti používání zařízení osobami mladšími 18 let, a to na svůj náklad, a také dalších případných omezeních stanovených povolením dle zákona o loteriích, a

k tomu účelu je zejména povinen provést potřebné úpravy nebytových prostor a zajistit nad zařízeními nepřetržitý dozor odpovědné osoby, kterou byl pan N. V. B.

4. Podle žalobkyně nestanoví zákon o loteriích explicitně druhy opatření, které musí provozovatelé za účelem naplnění § 1 odst. 8 zákona o loteriích učinit. Žalobkyně stanovenou zákonnou povinností plnila, neboť učinila taková opatření, aby se loterie nemohly účastnit osoby mladší 18 let. Konkrétní opatření spočívalo ve sjednání smluvního závazku obsluhovatele zajistit, aby se osoby mladší 18 let neúčastnily. Již v odvolání žalobkyně poukázala na skutečnost, že takové opatření je dlouhodobě vnímáno jako dostatečné ze strany Ministerstva financí, které pro účely povolenacího řízení akceptuje jako osoby odpovědné za dodržování zákazu her osob mladších 18 let smluvní partnery provozovatelů a nevyžaduje, aby takový dozor vykonávali sami provozovatelé. Uvedenou námitkou se žalovaný nezabýval, pouze konstatoval, že rámcová smlouva o spolupráci tvrzení žalobkyně nedokazuje a žalobkyně své povinnosti učinit vyžadovaná opatření nedostála.
5. Nezákonnost napadeného rozhodnutí žalobkyně spatřovala také v nepřiměřenosti uloženého trestu. Žalovaný nezhodnotil veškeré polehčující okolnosti případu. Žalobkyně poukázala na skutečnost, že nezletilý, který se v provozovně v rozhodné době nacházel, se nepodílel aktivně na hře a v řízení nebylo prokázáno, že by velmi krátká doba jeho přítomnosti cca 10 minut v blízkosti technických zařízení představovala natolik vysokou míru společenské škodlivosti. Rovněž nebylo možné odhlédnout od věku nezletilého, kterému do naplnění zletilosti zbývaly pouhé 2 měsíce. Pro samotné posouzení možného negativního ovlivnění nezletilého bylo třeba zhodnotit i účel, pro který se k technickým zařízením přiblížil. Z jeho výpovědi totiž vyplynulo, že si šel pouze vyzvednout své kamarády. Pozornost nezletilého, i vzhledem ke krátkému časovému úseku, který v blízkosti technických zařízení strávil, se koncentrovala pouze na vyzvání přátel, aby se vrátili ke stolu. S ohledem na tyto okolnosti vyjádřila žalobkyně přesvědčení, že společenská škodlivost jednání, které je jí kladeno za vinu, je velmi nízká a uložený trest je proto ve zjevném nepoměru.
6. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhovala, aby soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu a žalovanému uložil povinnost nahradit jí náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Protože žalobkyně v žalobě uváděla shodné námitky jako v odvolání, odkázal žalovaný především na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dále uvedl, že výklad § 1 odst. 8 zákona o loteriích podaný žalobkyní vnímá jako zužující, neboť v něm není podchycena vzájemná vazba mezi povinností přijmout opatření k zabránění v účasti na hře osobám mladším 18 let a samotným zabráněním v účasti na hře. Účast osoby nezletilé na hře jednoznačně značí, že ať už byla přijata jakákoli opatření k zabránění osobám nezletilým v účasti na hře, ve svém důsledku nebyla dostatečná, tudíž nebylo postupováno v souladu se zákonem o loteriích, podle kterého musí být přijata taková opatření, aby se osoby mladší 18 let nemohly hry zúčastnit. Žalovaný poukázal na smysl zákona o loteriích vyjádřený v § 1 odst. 1 a zásadu prevence, která se prolíná všemi jeho ustanoveními. V § 1 odst. 8 věty druhé a třetí a § 17 odst. 2 zákon o loteriích se projevuje preventivní charakter uvedené normy, když provozovatelé loterií a jiných podobných her odpovídají již za vytvoření takových podmínek, aby se osoby mladší 18 let nemohly hry zúčastnit, aniž by bylo vyžadováno, aby se tyto osoby hry skutečně zúčastnily. Žalovaný odkázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2014, č. j. 5 Afs 26/2011-81, v němž se Nejvyšší správní soud

věnoval rozboru problematiky výkladu slovního spojení „účast na hře“. Z kontextu rozsudku vyplývá povinnost vyloučit jakýkoli kontakt osoby mladší 18 let s herními přístroji. Žalovaný zmínil, že žalobkyně nepřijala opatření v podobě požadavku předložení průkazu totožnosti v okamžiku vstupu do herny, nelze z povahy věci uvažovat o tom, že by přijala maximum možných opatření. Zdůraznil, že ze spisového materiálu vyplývá, že v době, kdy prováděla hlídka městské policie kontrolu v herně, byl v herně přítomen mladistvý, který přihlížel hře jiné osoby na herním zařízení. Bylo zjištěno, že přístup do herny, kterou se rozumí prostor celého kontrolovaného zařízení, nikoli pouze prostor s herními zařízeními, do nichž je podle zákona o loteriích zakázán vstup osobám mladším 18 let, nebyl nijak regulován, při vstupu do herny nedocházelo ke kontrole průkazu totožnosti osob vstupujících do herny a k jejich nevpuštění do herny v případě neprokázání se průkazem totožnosti či nedovršení věku 18 let. Podle přiloženého plánu herny všechny osoby, které hodlaly navštívit WC, musely projít kolem prostoru s umístěnými herními zařízeními, které byly v době kontroly v provozu, tudíž se nutně všechny osoby musely pasivně, minimálně prostřednictvím zvukových vjemů, zúčastnit hry. Účasti nemohla zabránit informační tabulka upozorňující na zákaz hry osob mladších 18 let při vstupu do prostoru s herními přístroji, neboť zákaz hry nebyl reálně prosazován. Z uvedeného vyplývá, že nebylo možné vyloučit účast nezletilých osob na hře a v době kontroly se předpoklad ukázal reálným, když nezletilá osoba volně hře na herních zařízeních přihlížela. Byla tak prokázána nedostatečnost přijatých opatření k zamezení účasti osob nezletilých na hře.

8. K námitce uzavření rámcové smlouvy o spolupráci žalovaný podotknul, že povinnost zabránit v účasti osobám mladší 18 let na hře je spojena s osobou provozovatele loterií a jiných podobných her. Soukromoprávní ujednání nemá na odpovědnost žalobkyně za spáchaný delikt v důsledku neplnění povinnosti obsluhovatele S. L. T. vliv. Žalobkyně tak může zvažovat pouze uplatnění regresu po této osobě, nikoli se dovolávat splnění své zákonné povinnosti učinit příslušná opatření k zamezení v účasti osob mladších 18 let ve hře. Svojí primární odpovědnosti si žalobkyně byla vědoma, když v čl. III smlouvy uvedla, že v případě uložení pokuty nebo jiné sankce kontrolním orgánem v souvislosti s porušením ustanovení zákona o loteriích ze strany obsluhovatele, je obsluhovateli povinen provozovateli nahradit škodu v plné výši. Samotné zavázání jiné osoby, že přijme taková opatření ve smyslu § 1 odst. 8 zákona o loteriích, nelze považovat za dostačující. Uvádění osob odpovědných za zákaz hry osob mladších 18 let při povolovacích řízeních vyplývá z § 19 odst. 1 písm. e) zákona o loteriích, aniž by bylo konstatováno, že se jedná o účinné opatření postačující samo o sobě k zabránění v účasti na hře osob mladších 18 let. Je přípustné, aby jako odpovědná osoba byla nahlášena osoba odlišná od osoby žalobkyně, žalovanému ovšem není známo, že by Ministerstvo financí v minulosti žalobkyni či jiného provozovatele loterie a jiných podobných her ujistilo, že nahlášení odpovědné osoby zbavuje provozovatele loterie a jiných podobných her povinnosti přijímat další opatření či aktivně působit při zamezování v účasti osob mladších 18 let na hře.
9. K námitce nepřiměřenosti uložené pokuty žalovaný odkázal na úvahy Specializovaného finančního úřadu i žalovaného v jejich rozhodnutí. Skutečnosti, že se nezletilý aktivně na hře nepodílel, věk blížící se zletilosti, byly v rozhodnutí zohledněny. Žalovaný připomenul, že maximální možná výše pokuty je zákonem stanovená částkou 10 000 000 Kč. Samotné pohnutky osoby mladistvé nelze akceptovat jako relevantní. Žalovaný dále uvedl, že podstata škodlivosti jednání žalobkyně nespočívala pouze v ovlivnění mravního, sociálního, intelektuálního a

fyzického vývoje jednoho mladistvého, nýbrž v nepřijetí opatření k zabránění účasti blíže neurčeného okruhu nezletilých na hře. Společenská nebezpečnost omisivního jednání žalobkyně spočívala v možnosti jakékoli osoby mladší 18 let vstoupit do herny a účastnit se hry na herním zařízení, osoba konkrétního nezletilého nehrála stěžejní roli.

10. S ohledem na uvedené žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítnul a vyslovil, že žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního dle § 75 odst. 1 s. ř. s.
12. Skutkové okolnosti nejsou v projednávané věci sporné. Žalobkyně provozovala ke dni 1. 8. 2014 v označené herně loterie nebo jiné podobné hry dle § 2 písm. l) a n) zákona o loteriích prostřednictvím koncových interaktivních videoloterních terminálů (dále jen „IVT“) centrálního loterijního systému dle příslušných povolení Ministerstva financí. V povoleních založených ve spise je uvedeno, že pro hernu je S. L. T. veden jako osoba odpovědná za zákaz hry osob mladších 18 let, oprávněná jednat s orgány státního dozoru. Dne 1. 8. 2014 kolem 18:15 hodin byla hlídkou městské policie provedena kontrola herny. V průběhu kontroly byla zjištěna přítomnost nezletilého ■■■, jako odpovědná osoba byl v herně přítomen ■■■. Ze svědeckých výpovědí strážníka městské policie R. H. a nezletilého ■■■ vyplynulo, že uvedeného dne kolem 18:30 hodin nezletilý vstoupil s dalšími osobami do herny, aby si zahrál stolní fotbal. Mezi technická zařízení určená k provozování loterií a jiných podobných her vešel proto, aby vyzval kamarády, aby si s ním šli zahrát fotbálek. V prostoru mezi technickými zařízeními pobyl asi 10 minut, sledoval hru a po příchodu strážníka městské policie byl z provozovny vykázan. Obsluha o jeho přítomnosti věděla, pozdravila jej, průkaz totožnosti nekontrolovala, vstup do herny byl přístupný přes otevřené dveře, nebyl nijak zabezpečen. Ze svědecké výpovědi městského strážníka a přiloženého situačního plánu herny vyplynulo, že každý, kdo šel na WC, se dostal do blízkosti herních přístrojů. Dále ze spisového materiálu vyplynulo, že vstup do herny byl označen zákazem vstupu, dveře na vstupu nebyly opatřeny koulí, technická zařízení byla volně viditelná při odchodu z WC, prostor od baru byl oddělen bez uzavření. K odvolání žalobkyně předložila Rámcovou smlouvou o spolupráci č. ■■■, uzavřenou dne 29. 8. 2012 se S. L. T. jako obsluhovatelem, v jejímž č. IV bylo ujednáno, že obsluhovatel je povinen ve všech v příloze uvedených nebytových prostorách zajistit splnění povinnosti dle § 17 odst. 2, odst. 10 zákona o loteriích, tj. zamezit možnosti používání zařízení osobami mladšími 18 let, a to na svůj náklad, a také dalších případných omezeních stanovených povolením dle zákona o loteriích, a k tomu účelu je zejména povinen provést potřebné úpravy nebytových prostor a zajistit nad zařízeními nepřetržitý dozor odpovědné osoby.
13. Podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích *pokutu do výše 10 000 000 Kč uloží finanční úřad uvedený v § 46 odst. 1 písm. c) právnické nebo fyzické osobě, která bez povolení, které by bylo oprávněno vydat ministerstvo, provozuje nebo organizuje loterii, tombolu nebo jinou podobnou hru, nebo ji provozuje v rozporu s tímto zákonem nebo poruší zákaz stanovený v § 1 odst. 5 nebo § 4 odst. 10.*

14. Podle § 1 odst. 8 zákona o loteriích *účastníkem loterie nebo jiné podobné hry může být jen fyzická osoba, která dovršila 18 let věku a která v souladu s herním plánem uhradí vklad (sázku) provozovateli předem, a to v hotovosti nebo bezhotovostně. Osobám mladším 18 let je účast na loteriích a jiných podobných hrách zakázána. Provozovatel loterií nebo podobných her musí učinit taková opatření, aby se tyto osoby nemohly hry zúčastnit. K tomuto účelu je oprávněn požadovat předložení průkazu totožnosti.*
15. Podle § 17 odst. 2 zákona o loteriích *výherní hrací přístroj musí být umístěn tak, aby neumožňoval hru osobám mladším 18 let, nebo provozovatel musí učinit taková opatření, aby tyto osoby se nemohly hry zúčastnit. K tomuto účelu je oprávněn požadovat předložení průkazu totožnosti.*

16. Podle § 18 odst. 2 zákona o loteriích *žadatel je povinen uvést v žádosti o povolení k provozování výherního hracího přístroje jméno osoby (osob), která odpovídá za zákaz vstupu osob mladších 18 let do herny.*
17. Podle § 19 odst. 1 písm. e) zákona o loteriích *povolení k provozování výherního hracího přístroje obsahuje jméno osoby (osob), která odpovídá za zákaz hry osob mladších 18 let v místě schváleném pro stálé umístění výherního hracího přístroje. V případě herny tato osoba (osoby) odpovídá za zákaz vstupu osob mladších 18 let do herny.*
18. Spornou v projednávané věci je otázka, zda žalobkyně naplnila skutkovou podstatu správního deliktu podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích (provozování loterie nebo jiné podobné hry v rozporu se zákonem o loteriích) tím, že porušila § 17 odst. 2 ve spojení s § 1 odst. 8 zákona o loteriích. Žalobkyně namítá, že přijala dostatečná opatření, aby se osoby mladší 18 let nemohly hry zúčastnit. Toto opatření podle žalobkyně spočívalo v tom, že sjednala smluvní závazek obsluhovatele ■■■■ zajistit, aby se osoby mladší 18 let hry v uvedené herně neúčastnily. Soud dodává, že mezi účastníky není sporu o tom, že právě citovaná ustanovení se nevztahují pouze na výherní hrací přístroje, ale též na IVT (viz podrobné odůvodnění Speciálního finančního úřadu na str. 6 rozhodnutí).
19. Výkladem shora uvedených ustanovení se zabývá početná judikatura Nejvyššího správního soudu. Vzhledem k velmi podrobnému rozboru problematiky v rozhodnutí vydaných v obou stupních správního řízení soud stručně shrnuje, že § 1 odst. 8 zákona o loteriích stanoví povinnost provozovatele, aby učinil veškerá opatření bránící hře mladistvým, a současně stanoví i oprávnění požadovat předložení průkazu totožnosti. Zvláštní úpravu týkající se výherních hracích přístrojů obsahuje § 17 odst. 2 zákona o loteriích, který požaduje umístění výherního hracího přístroje (tedy obdobně IVT) tak, aby neumožňoval hru osobám mladším 18 let, pro tento účel má provozovatel oprávnění požadovat předložení průkazu totožnosti. Pokud provozovatel tuto povinnost zanedbá, případně uvedeného oprávnění k legitimaci osoby nevyužije, pak není pochyb o tom, že pokud se mladistvý hry zúčastní, dochází k porušení ustanovení loterijního zákona (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2014, č. j. 5 Afs 108/2013-72, či ze dne 27. 9. 2016, č. j. 5 As 36/2016-27, všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz). V rozsudku ze dne 14. 11. 2011, č. j. 5 Afs 26/2011-81, publ. pod č. 2525/2012 Sb. NSS, současně Nejvyšší správní soud dovodil, že smysl a účel zákona o loteriích nespočívá jen v zabránění samotné hře mladistvými na výherních hracích přístrojích (v souzené věci obdobně v zabránění samotné hře osob mladších 18 let na IVT), ale smysl opatření, která zákon stanoví, je nutno spatřovat již v prevenci, tzn. provozovatel je povinen učinit taková opatření, aby mladistvé osoby se nemohly zúčastnit hry jakkoliv, tedy ani pasivním přihlížením.

20. Nejvyšší správní soud dále konstatoval (srov. rozsudek ze dne 27. 9. 2016, č. j. 5 As 36/2016-27), že v hypotéze § 1 odst. 8 zákona o loteriích je určena osoba odpovídající za dodržování předmětných povinností. Z dikce ustanovení jednoznačně vyplývá, že tímto subjektem je právě provozovatel, nikoliv snad jeho zaměstnanec, jehož lze za správní delikt s totožnou objektivní stránkou stíhat dle podle § 48 odst. 1 písm. f) zákona o loteriích [dle názoru krajského soudu lze obdobně konstatovat ve vztahu k osobě, která je v povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry uvedena jako osoba odpovědná za dodržování zákazu hry osob mladších 18, kterou lze za porušení zákona o loteriích postihnout dle § 48 odst. 1 písm. g), resp. f) zákona o loteriích]. Objektem správního deliktu je zájem na ochraně osob mladších 18 let věku a omezení společenských rizik tím, že je mladistvým zakázána účast na loteriích a jiných podobných hrách. Odpovědnost za správní delikt podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích je koncipována jako absolutní a objektivní, tedy odpovědností bez ohledu na zavinění, zákon nepřipouští žádný liberační důvod. Zásadně je věcí provozovatele, aby učinil opatření vhodným způsobem a v takové míře, aby mu umožňovala bezvýjimečně plnit jeho právní povinnosti. Takto stanovená povinnost působí nejen v rovině individuální, ale také jako generální prevence.
21. Jak bylo řečeno, zákon o loteriích v § 1 odst. 8, § 17 odst. 2 určuje jako osobu odpovídající za přijetí opatření (včetně oprávnění požadovat předložení průkazu totožnosti) zamezujících tomu, aby se osoby mladší 18 let mohly účastnit hry, provozovatele. V herně s IVT provozovanými žalobkyní byla prokazatelně zjištěna přítomnost osoby mladší 18 let, která vešla do volně otevřené herny, když u vstupu do herny nebyla nikým kontrolována a která se následně hry účastnila, a to pasivně v podobě vizuálního sledování a vnímání hry. Objektivně tedy došlo k porušení zákona, kdy se mladistvá osoba nacházela v prostoru herny, čemuž opatření, která jsou zákonem zásadně požadovaná po provozovateli, tj. v daném případě po žalobkyni, prokazatelně nezabránila a z tohoto pohledu tedy nebyla dostatečná. Objektivní stránka správního deliktu, do kterého bylo vzhledem k zjištěnému skutkovému stavu zasaženo, byl zájem na ochraně osob mladších 18 let věku a omezení společenských rizik, která jsou s účastí mladistvých na hře spojena.
22. Soud se plně ztotožňuje se žalovaným, že ani uzavření Rámcové smlouvy o spolupráci č. 27964582 se ■■■ jako obsluhovatelem nemůže představovat přijetí dostatečných opatření ve smyslu dotčených ustanovení zákona o loteriích. Rovněž soud má za to, že soukromoprávní ujednání obsažené v čl. IV nemůže žalobkyni jako provozovatele loterie nebo jiné podobné hry její objektivní odpovědnosti za dodržování povinností dle § 1 odst. 8, § 17 odst. 2 zákona o loteriích zprostit. Ve shodě s žalovaným soud podotýká, že žalobkyně si byla své odpovědnosti za porušení zákona o loteriích dobře vědoma, smluvila-li současně v čl. III regresní nárok vůči S. L. T. pro případ vzniku škody v důsledku nedodržování příslušných ustanovení zákona o loteriích, a obdobně si vymínila pro případ porušení povinností obsluhovatele uvedených v čl. IV, v němž se obsluhovatel zavázal ve všech nebytových prostorách uvedených v příloze smlouvy (tedy i v předmětné herně) dodržovat ustanovení § 17 odst. 2 zákona o loteriích. Tento smluvní závazek jiné osoby, že zajistí dodržování povinností dle § 17 odst. 2 zákona o loteriích, nemůže zbavit provozovatele jeho zákonných povinností a objektivní odpovědnosti za správní delikt podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích.
23. Soud nepřijal ani argument žalobkyně, že Ministerstvo financí akceptuje jako osoby odpovědné za dodržování zákazu her osob mladších 18 let smluvní partnery provozovatelů. V souzené věci ze správního spisu vyplynulo, že odpovědná osoba S. L. T., se kterou žalobce smlouvu uzavřel, byla v povolení k provozování loterie nebo

jiných podobných her uvedena jako osoba odpovědná za zákaz hry osob mladších 18 let/osoba oprávněná jednat s orgány státního dozoru. Uvedení takové odpovědné osoby ve smyslu § 18 odst. 2 zákona o loteriích v povolení vyplývá z § 19 odst. 1 písm. e) zákona o loteriích. Soud v této souvislosti odkazuje na systematiku ustanovení § 48 odst. 1 zákona o loteriích, v němž je samostatně upravena odpovědnost provozovatele za provozování loterie nebo jiné podobné hry v rozporu se zákonem, samostatně potom odpovědnost jak fyzické osoby, které je k provozovateli ve vztahu pracovním či obdobným, tak i odpovědnost osoby v povolení uvedené jako osoba odpovědná za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let. Žalobkyní zastávaný názor, že smluvní závazek ■■■ jako odpovědné osoby uvedené v povolení dle § 19 odst. 1 písm. e) zákona o loteriích představuje přijetí dostatečných opatření k zabránění osobám mladším 18 let v účasti na hře, by vedl k absurdnímu závěru, že samo nahlášení této osoby by žalobkyni jako provozovatele loterie nebo jiné podobné hry zbavovalo odpovědnosti v případě, kdy je v herně zjištěna účast osoby mladší 18 let na hře.

24. Soud tedy uzavírá, že žalovaný dospěl ke správnému závěru, že žalobkyně naplnila skutkovou podstatu správního deliktu podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích.
25. Nedůvodnou shledal soud i námitku nepřiměřenosti uložené pokuty. V obecné rovině soud připomíná, že ukládání pokut za správní delikty se děje ve sféře volného správního uvážení (diskrečního práva) správního orgánu. Zabývá-li se soud k námitce nezákonností uložené sankce, zkoumá, zda správní orgán při stanovení výše sankce zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jeho úvahy o výši pokuty jsou racionální, ucelené, souladné se zásadami logiky a zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení, či je dokonce nezneužil, zda není pokuta likvidační (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012-36, publ. pod č. 2671/2012 Sb. NSS).
26. V souzené věci dospěl soud k závěru, že správní pokuta nebyla uložena v nepřiměřené výši z důvodů, které žalobkyně namítala. Z § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích vyplývá, že výše uložené pokuty je omezena horní hranicí 10 000 000 Kč. Z rozhodnutí žalovaného vyplývá, že se žalovaný dostatečně věnoval posouzení, zda pokuta uložená Speciálním finančním úřadem byla přiměřená. Dospěl přitom k závěru, že ano, když správní orgán I. stupně při uložení pokuty vyšel z přiměřené výše 400 000 Kč s ohledem na závažnost protiprávního jednání žalobkyně, takto stanovenou výši pokuty ponížil o 50 %, a částku 200 000 Kč snížil o 1/4 s ohledem na polehčující okolnosti. Ty správní orgány spatřovaly zejména v tom, že žalobkyně se nedopustila protiprávního jednání úmyslně, nebyla prokázána delší pasivní účast nezletilého na hrách v herně, nezletilý na herním zařízení aktivní nehrál a do dosažení zletilosti mu zbývaly 2 měsíce. Správní orgány tak v rámci své diskreční pravomoci přihlédly ke všem skutečnostem, které žalobkyně zmiňuje, a to dostatečně tak, aby byl splněn represivní i preventivní smysl ukládané pokuty. Žalovaný pak ve prospěch žalobkyně zohlednil, že dřívější návštěva herny nezletilým nebyla dostatečně prokázána a pokutu uloženou prvostupňovým rozhodnutím snížil o 10 000 Kč. Uložená pokuta byla v zákonných mantinelech, při hodnocení kritérií pro uložení pokuty nebyla porušena logika, správní orgány vzaly v úvahu všechna zákonná kritéria a přihlédly k polehčujícím okolnostem případu, nelze hovořit o vybočení ani zneužití správního uvážení, soud tedy neshledal námitku nezákonnosti uložené pokuty pro zjevnou nepřiměřenost opodstatněnou.

V. Závěr a náklady řízení

27. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná a proto ji postupem podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. Ve věci soud rozhodoval, aniž by nařídil ústní jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když s tímto postupem žalovaný i žalobkyně vyjádřili svůj souhlas.
29. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 23. duben 2018

Mgr. Lucie Trejbalová, v.r.
předsedkyně senátu